

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 27 ΙΟΥΝΙΟΥ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Περὶ τοὺς 2,500 Ἀλβανοὶ ἐκ τῶν προτοῦ ἀποστα-
τησάντων ἐν Κορώνῃ διευθυνόμενοι πρὸς τὰς Πάτρας
ἀπηντήσαν τὸν στρατηγὸν Νικήταν κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν,
τὸν εἶπον ὅτι ὑπάγουν εἰς Πάτρας νὰ διαδοῦν ἀπὸ τὰ
φρουρία εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα, καὶ παραλαβόντες
καὶ ἄλλους ἰδικούς των νὰ ἀπέλθουν εἰς τὴν πατρίδα των
ζητήσαντες δὲ καὶ συνοδίαν Ἑλλήνων, τὴν ἔλαβον καὶ
προώδυσαν. Ἀλλὰ φθάσαντες εἰς τὰ στενὰ τοῦ Κλει-
νίου ἀπηντήσαν ἱκανὸν πεζιῶπικὸν Ἀρσάδων, ἐπολέ-
μησαν πεισματωδῶς ὑπὲρ τὰς τέσσαρας ὥρας, καὶ ἐφο-
νύθησαν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἱκανοί· οἱ δὲ Ἀλβανοὶ
ἠναγκάσθησαν νὰ ὀπισθοδρομήσουν κατὰ τὸν δρόμον τῶν
Δερβενίων, ἀλλ' εἰσέτι ἀγνοοῦμεν, ἐὰν οἱ Ἀρσάδες ὑπῆγαν
ὡς καταδίωξιν αὐτῶν.

— Ἀπὸ γράμματα ἐκ Σύρας ἀναγγέλλεται ὅτι οἱ Ῥωσ-
σοὶ διαδάντες τὸν Δούναβιν ἐκυρίευσαν τὴν Ἰμπραήλαν
καὶ Τούλτσαν, καὶ ὅτι εὐρίσκονται κατὰ τὸ παρὸν εἰς
Σούλμαν καὶ ἐπὶ τοῦ Αἴμου [Μπαλκαμίου]. Ὅτι ὁ Βεζύ-
ρης δὲν ἐξεστράτευσεν, ἀλλὰ διωρίσθη ὁ Καπετὰν πασας
νὰ ὑπάγῃ εἰς Βάρναν μὲ 4,000. Λέγεται δὲ καὶ ὅτι οἱ
Ῥῶσοι ἔκαμαν ἤδη ἀπόδασιν εἰς Βάρναν καὶ εἰς Κουκάνους.

— Ἀπὸ γράμμα ἀξιόπιστον ἐκ Μασσαλίας τῆς 1 Ἰου-
νίου Ν. βεβαιῶνται ὅτι εἶχε φθάσει ἐκεῖ διαταγὴ τῆς
Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔπρεπε ν' ἀνα-
χωρήσῃ τὴν 3 (15) τοῦ ἐνεστῶτος ἐκ Τουλῶνος εἰς τὴν
Ἑλλάδα 4,000 στράτευμα. Τὰ αὐτὰ ἐπιβεβαιῶνται
καὶ ἀπὸ γράμματα ἐκ Κερκύρας τῆς 8 τοῦ ἐνεστῶτος.

Μετακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ Μοιρά-
ρχου Ἀστιγγος ἐκ τῶν παραλίων τοῦ
Μεσολογγίου εἰς Αἴγιναν.

Τὴν 5 τοῦ ἐνεστῶτος, ἐνῶ ὁ καπετὰν Χρῆστος Φα-
βρίκιος, διοικητὴς τοῦ μονοκανόνου, τῆς Ἑλβετίας,
καὶ ἀρχηγὸς τῆς ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ Ἑλληνικῆς
πυρρῆς μοίρας, εὐρίσκει εἰς Κρυονέρι διὰ νὰ εἰσ-
πλεύσῃ εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, ἔλαβε διαταγὴν
νὰ παραλάβῃ τὸ σῶμα τοῦ ἀειμνήστου Ἀστιγγος καὶ
νὰ τὸ φέρῃ εἰς Αἴγιναν. Τὴν 6 λοιπὸν ὑπῆγεν εἰς
τὴν Σώστην, ὅπου εὐρίσκει τὸ ἀτμοκίνητον ἢ Καρ-
πία, καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸν παρεδόθη τὸ λείψανον
παρὰ τοῦ ὑποπλοιάρχου Κυρίου Ἰωσήφ Φαλάγκα μὲ
τὰς ἀπαραίτητας στρατιωτικὰς τιμὰς καὶ πυροβολισμούς.
Ἀναχωρήσας ἐκείθεν τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἔφθασε τὴν
13 εἰς Λευτράκιον, καὶ τὴν ἐσάβριον κατὰ τὴν 8

ὥραν πρὸ μεσημβρίας ἀπεβιβάσθη εἰς τὴν γῆν τὸ λεί-
ψανον μὲ τὰς αὐτὰς τιμὰς, κανονοβολισάντων ὅλων τῶν
ἐκεῖ πολεμικῶν πλοίων καὶ τοῦ φρουρίου τῆς Κορίνθου·
ἐκ δὲ τῆς ξηρᾶς ἐν τάγμα στρατιωτῶν ὑπὸ τὴν ὁδη-
γίαν τοῦ ἐκεῖ πολιτάρχου συνώδευσε τὸ λείψανον κατὰ
τὴν διάδασιν τοῦ Ἰσθμοῦ ἕως εἰς Καλαμάκιον· ἐκεῖ
δὲ ἐπεβιβάσθη εἰς τὸ μυστικὸν Ἀθηῶν, καὶ τὸ συν-
ώδευσε ὁ ὑποφροντιστὴς τῆς Ἑλβετίας Κύριος Χρ.
Παπασίμος εἰς Αἴγιναν, ὅπου τὴν 16 παρέδωκεν αὐ-
τὸ ὁ εἰρημένος ἀξιωματικὸς εἰς τὸν προσωρινὸν Διοι-
κητὴν τῆς νήσου, καὶ φυλάττεται ἐνταῦθα, ὡς ἐφα-
νερῶς εἰς τὸν Ἀρ. 44 τῆς ἐφημερίδος μας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐ Κερκύρας, 8 Ἰουνίου,

Ἐνταῦθα ἔχομεν τοὺς δύο Ναυάρχους Ἀγγλον καὶ
Γάλλον, πιθανὸν δὲ ὅτι θέλει ἔλθῃ καὶ ὁ Κόμης Ἐυ-
δῆνος. Προσμένονται καὶ οἱ Πρέσβεις. Προχθὲς διέβη ἐν-
τεῦθεν Ῥωσικὸς ταχυδρόμος λείπων 18 ἡμέρας ἐκ Πετρου-
πόλεως καὶ διευθυνόμενος πρὸς τὸν Κοδριγκτῶνα μὲ βρα-
βεῖα, σπαθίον, ἵππικα παράσημα, κτλ.

Ὁ Κιουταχῆς, ἀφοῦ ἐφωδίασε τὸ Μεσολόγγιον καὶ τὴν
Ναύπακτον ἐπέστρεψε μὲ πολλὰ ὀλίγους ἀνθρώπους εἰς
Ἰωάννινα.

Ἐκ Πετρουπόλεως, 3 Μαΐου Ν.

Διαταγὴ ἡμερεύσιος τοῦ Μεγαλειοτάτου
Αὐτοκράτορος πρὸς τὰ Ῥωσικὰ στρα-
τεύματα.

Ἡ πρὸς τὴν Περσίαν εἰρήνη, ἐκείνη ἢ τόσον ἔνδοξος
καὶ τόσον ἐπωφελὴς εἰς τὴν πατρίδα μας εἰρήνη, δὲν
ἐτελείωσε τὰ λαμπρὰ κατορθώματα τῶν Ῥωσικῶν στρα-
τευμάτων. Ὀλίγος καιρὸς παρήλθε μάλιστα, ἀφοῦ ἔ-
παυσεν ὁ τὸν ὅποιον δικαίως ἐπεχειρίσθημεν πόλεμος·
ἀλλ' ἄλλος πάλιν ὅχι ὀλιγώτερον ἱερὸς ἀνήκει εἰς ἡμᾶς
διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς τιμῆς μας καὶ τῶν δικαίων,
τὰ ὅποια διὰ Ῥωσικοῦ αἵματος ἀπεκτῆθησαν. Αἱ
ἐχθροπραξίαι τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως ἐξήντησαν
πλέον τὴν γενναίαν μεγαλοψυχίαν τοῦ αἰοιδίμου αὐτοκρά-
τορος Ἀλεξάνδρου· ἡ κυβέρνησις αὕτη ὑπερέβη ἤδη πᾶν
μέτρον. Μόλις εἶχεν ἐπιβεβαιώσει τὴν εἰρήνην μὲ τοὺς
πλέον δημοτελεῖς ὅρκους, ὅταν ἀναφανδὸν ἀπέρριψε τὸ
προσωπεῖον τῆς φιλίας, μὲ τὸ ὅποιον ἐκαλύπτετο. Στρα-
τεύομεν δὲ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ καταπαύσωμεν τὰς τα-
ραχὰς καὶ τὴν κατασφαγὴν τῶν μετὰ τὴν ἐπικράτειάν μας
συννορευόντων τόπων, καὶ νὰ ἀποκαταστήσωμεν εἰς ἀσα-
λεύτους βάσεις τὴν καταπατηθεῖσαν εἰρήνην.

Στρατιῶται! πολεμοῦντες ἐναντίον ἀπολιτεύων ἔθνων, καὶ ἔμπειροι εἰς τὴν τέχνην τοῦ πολέμου, ἀπεκτᾶτε ἕαν ἀδιάφθαρτον ὄχι μόνον διὰ τῆς ἀνδρίας, ἣτις ἂς ἐβεβαίονε τὴν νίκην, ἀλλ' ἀκόμη καὶ διὰ τῆς γενιότητός σας. Ἡ τυφλὴ πρὸς τοὺς ἀρχηγούς ὑποταγὴ, ἡ ἀξίς αὐστηρὰ, καὶ ἡ πρὸς τοὺς νικημένους πραότης χαρακτηρίσαν πάντοτε τὸν Ῥῶσσον στρατιώτην. Ἐκ οὗτου ἴδετε τοὺς εἰσθηκούς ἐγκατοίκους νὰ σᾶς ὑποχωρῶνται ἐρχομένους μετὰ χαρᾶς, καὶ οἱ παρ' ὑμῶν ἐκώμενοι νὰ σᾶς χαιρετοῦν ἀποκαλοῦντες ἐλευθερωτάς. Ἐλεγετε διαφυλάξει ἀκόμη τὴν πολύτιμον ταύτην δόξαν. Ἐκτείνοντες δὲ χεῖρα φιλικὴν εἰς τοὺς ὁμοπίστους μας, καταδαμάσατε τοὺς μὴ θέλοντας νὰ ὑποταχθῶσιν· ἀλλὰ εἰσέβητε τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ ὅσους εὗρητε ἀόπλους· φείσθητε τὰς ἰδιοκτησίας, τοὺς οἴκους καὶ τοὺς ναυτοὺς αὐτοὺς τῶν ἐχθρῶν μας, ἃ καὶ ἐπαγγέλλονται θρησκείαν διάφορον. Οὕτω παραγγέλλει ἡ ἱερὰ διδασκαλία ἡ ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν δοθεῖσα. "Ὅστις διὰ τῆς πραότητος καὶ φιλάνθρωπίας του συνδιαλλάξῃ τοὺς πλέον μανιώδεις ἐχθρούς, ὅστις ἀναλάβῃ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς χήρας καὶ τοῦ ὀρφανοῦ, θέλει εἶναι τῶν ἀγαπητῶν εἰς τὴν καρδίαν μου, ὅσον καὶ ὁ ἀνδρείότατος μετὰ τῶν πολεμιστῶν.

Στρατιῶται Ῥῶσσοι, δὲν θέλετε ματαιώσῃ τὴν ἐλπίδα μου. Ἐχομεν μεθ' ἡμῶν τὸν Θεόν, ὅστις στεφανώνει μετὰ τὴν νίκην τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀφοβίαν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ.

Ἐκ Πετροπόλεως, τὴν 26 Ἀπριλλίου 1828.

Αὐτόθεν, 10 Μαΐου.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς πρωτευούσης ταύτης τὴν 7 τοῦ ἐνεστῶτος πρὸς τὸ ἐσπέρας, διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸ στρατόπεδον τὸ κατὰ τῆς Τουρκίας. Ὁ μέγας Δουξ Μιχαὴλ ἀνεχώρησε τὴν 4 διὰ τὸ αὐτὸ μέρος. Ἡ Μ. αὐτοκρατορίσσα Ἀλεξάνδρα ἀνεχώρησε τὴν 8 εἰς Ὀδησσόν. Ἐπὶ δὲ τῆς ἀπουσίας τοῦ Μ. Α. ὁ ὑποκαγκελλάριος Κόμης Νεσσσελρόδης ἐπεφορτίσθη τὴν διεύθυνσιν τοῦ κλάδου τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων.

Πολλοὶ ἀλλογενεῖς ἐπεθύμησαν νὰ ἐκτρατεύσουν ὥς ἐβελονταί, ἀλλ' ὁ μονάρχης δὲν εἰσήκουσε τὴν ζήτησίν των. Ἡ πρωτεύουσά μας θέλει μείνει μετ' ὀλίγων ἔρημος· ὅλη ἡ αὐλὴ συνοδεύει τὴν αὐτοκρατορίσσαν εἰς Ὀδησσόν.

Κατὰ τὰς πλέον ἀξιοπίστους καταριθμήσεις τῶν πραγματικῶν στρατευμάτων, μετὰ τὰ ὅποια ἡ Ῥωσσία ἐκίνησε τὴν ἐκστρατείαν, τὰ ἐν Βασαράβια συναχθέντα στρατιωτικὰ σώματα λογίζονται εἰς 300 χιλιάδας μαχητάς, ἐν οἷς 75 χιλιάδες ἱππικόν, τοῦ ὁποίου αἱ 25 χιλιάδες εἶναι Κοσάκοι τοῦ Δόν, οἵτινες κατὰ τὸ στάδιον καὶ τὴν φύσιν τοῦ πολέμου τούτου θέλουν κάμει τὰς πλέον σημαντικὰς ὑπηρεσίας.

Ὅσον φοβερὰ καὶ ἂν εἶναι αὕτη ἡ δύναμις, καὶ ἂν καὶ φαίνεται πλέον ἢ ἱκανὴ νὰ καταβλίψῃ τὸν ἐχθρόν, ἡ κατὰ τὰ ἔνδον τοῦ βασιλείου κινήσεις τῶν στρατευμάτων δὲν παύει. Ἐξ ἡμέρας ἕστερον τῆς ἀναχωρήσεως τῶν φρουρῶν καὶ ἄλλων συνταγμάτων συγκροτούντων τὴν φρουρὰν ταύτης τῆς πρωτευούσης, εἰσῆλθον εἰς αὐτὴν δέκα ὀκτὼ νέα συντάγματα. Νομίζονται δὲ ὅτι δὲν θέλουν σταθῇ ἐκεῖ εἰμὴ τὸν ἀναγκαῖον

καιρὸν εἰς τὸ νὰ ἀναπαυθῶσιν ἀπὸ τοὺς κόπους τῆς μακρᾶς ὁδοπορίας, καὶ ἔπειτα θέλουν ὑπάγει εἰς τὸ στρατόπεδον.

14 τοῦ αὐτοῦ. — Ὁ αὐτοκράτωρ ἔφθασε εἰς Βιτέψκ, ἡ δὲ αὐτοκρατορίσσα εἰσῆλθε τὴν 10 τοῦ ἐνεστῶτος εἰς Βεροδίτχι.

Ὁ ὑποκαγκελλάριος Κόμης Νεσσσελρόδης ἀναχωρεῖ σήμερον διὰ τὸ γενικὸν στρατόπεδον.

Ἦλθεν εἰδήσεις ὅτι τὸ ἐν Περσίᾳ στρατεύμα, τὸ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ Πασκεύιτς, τὸ ὁποῖον εἶναι προσδιωρισμένον νὰ στρατεύσῃ κατὰ τοῦ Ἐρζερουμ καὶ νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, διέβη ἤδη τὴν Τύφλινδα.

Παρασκευάζονται εἰς Κρονστάτ τέσσαρα δίκροτα καὶ τέσσαρες φρεγάται, τὰ ὅποια ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὑποναυάρχου Ρικόρδου θέλουν ἔλθῃ νὰ ἐνωθῶν μετὰ τὸν στόλον τοῦ Κόμητος Ἐυδῆνου, ὥστε αἱ κατὰ τῶν Τούρκων ναυτικαὶ Ῥωσικαὶ δυνάμεις θέλουν διπλασιασθῇ. [Ἐφημ. Λαυσάνης.]

Ἡ ἐξῆς ἐγκύκλιος ἐπεστάλη παρὰ τοῦ Κόμητος Νεσσσελρόδης εἰς τὰς διαφόρους αὐλὰς, συνοδεύουσα τὸ κήρυγμα, τὴν διακήρυξιν τῆς Ῥωσσίας, καὶ τὰ ἐπισυναπτόμενα ἀποδεικτικά.

„ Ἀναγνώσασαι τὴν διακήρυξιν μετὰ τῶν συνεπομένων ἐγγράφων, ζητεῖ ἡ αὐλὴ τῆς Πετροπόλεως ἀπὸ τὰς συμμάχους μετὰ τὴν Ῥωσσίαν αὐλὰς, νὰ σκεφθῶσι μετὰ προσοχῆς καὶ ἀπροσωποληψίας τὰ αἷτια τοῦ ἀποφασιστικοῦ τούτου μέτρου.

„ Ἐλπίζει ὅτι θέλει ἀναγνωρισθῇ ἡ δικαιοσύνη τοῦ ἀγῶνός της, καὶ ὅτι ὅλαι αἱ σύμμαχοι αὐλαὶ θέλουν ὁμολογήσει δημοσίᾳ τὴν ὁποίαν κάμνουν ἀποδοχὴν τοῦ πολιτεύματος τῆς αὐλῆς τῆς Πετροπόλεως.

„ Στηρίζεται δὲ ἰδιαιτέρως ἡ ἐλπίς αὕτη εἰς τὴν δοθεῖσαν ἤδη παρὰ τῶν συμμάχων τῆς Ῥωσσίας αὐλῶν γνώμην περὶ τοῦ ἀναντιρρήτου δικαίου, τὸ ὁποῖον ἔχει, τοῦ νὰ κηρύξῃ εἰς τὴν Τουρκίαν τὸν πόλεμον, πεπεισμένων ἐκ πείρας περὶ τῆς μετριότητος καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Ῥωσσίας εἰς τὸ νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ συνθήκη τῆς 6 Ἰουλίου, καὶ περὶ τοῦ ὁποίου θέλει τηρήσῃ πιστῶς χαρὰς τῆς δικαιοσύνης, ἐκ τῆς ὁποίας διακρίνεται ἡ πολιτικὴ της.

„ Θέλουν ἀπορρίψει μετ' ὀργῆς τὰς ἀνησυχίας τὰς ἀπὸ τὴν κακοβουλίαν ἢ τὸν φόβον διαδοθείσας περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς καθολικῆς ἐν τῇ Εὐρώπῃ εἰρήνης, καὶ τῶν φιλοδοξῶν τῆς Ῥωσσίας σκοπῶν.

„ Ἡ μόνη ἐπιθυμία τοῦ Μ. αὐτοκράτορος εἶναι, ὥστε αἱ πρὸς τὴν Πόρταν συνθήκαι τῆς Ῥωσσίας ν' ἀνανεωθῶσιν αὐτῶ πως, ὥστε νὰ γένωσιν ἐνεργεῖα πραγματικά, καὶ νὰ περιέχωσιν ἐν ἑαυταῖς τὴν βεβαιότητα τῆς ἀκρίβους των ἐκτελέσεως.

„ Ἐπιθυμεῖ προσέτι ὁ Μ. αὐτοκράτωρ νὰ βεβαιώσῃ τὸ ἐλεύθερον τῆς διὰ τοῦ Βοσπόρου ναυτιλίας, καὶ ν' ἀποκαταστήσῃ τοῦ λοιποῦ ἀπαραβίαστον τὴν κατὰ τὸν Εὐξείνιον Πόντον ναυτιλίαν. Ἡ Τουρκία χρεωστεῖ ἐπίσης ν' ἀποζημιώσῃ τὴν Ῥωστικὴν Κυβέρνησιν τῶν τοῦ πολέμου ἐξόδων, τοὺς δὲ ὀπληκούς αὐτῆς, τῶν ζημιῶν, τὰς ὁποίας ὑπέφερον.

„ Ἀλλ' εἰς τὸν πόλεμον τούτον [τίς ἡ χρεῖα νὰ τὴν

γινώσκοντες;] ἡ Ῥωσσία δὲν ἔχει κανένα πλεονεκτικὸν
δὲν θέλει οὔτε ν' ἀδυνατίσῃ, οὔτε νὰ καταστρέψῃ
τὴν Ὀθωμανικὴν δύναμιν· δὲν θέλει ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τὴν
Πόρτα καμμίαν θυσίαν, ἥτις νὰ μὴν ἐπιτάτῃται ἀπὸ
ἐκείνης δικαιοσύνης καὶ μετριότητος.

Ἡ ἐπιστολὴ, τὴν ὁποίαν ὁ ὑπογεγραμμένος (Κόμης
Κεσσέοβιτς) ἔστειλεν εἰς τὸν Μέγαν Βεζύρην, ἀπο-
δείκνυσι ὅτι ἡ εἰρήνη εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Τουρκίας,
καὶ ὅτι ἂν καὶ ἡ Ῥωσσία δὲν θέλῃ νὰ συγχωρήσῃ, ὥς-
τε αἱ ἀδυνατοίαι τῶν διαπραγματεύσεων νὰ τὴν στε-
ρήσωσι τὰς ὠφελείας τῆς ἐκστρατείας, ἥτις δι' αὐτὸ
τοῦτο θέλει χαθῇ δι' αὐτὴν, ὁ μόνος τῆς πάλιν λογισμὸς
εἶναι ἡ ἐνδεχόμενη τοὺς τρόπους πρὸς ταχειάν τινα καὶ
μὴν συνδιαλλαγὴν.

Ἡ παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν βασιλικῶν στρα-
τευμάτων διευθυνθεῖσα πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν δύο ἡγε-
μονικῶν προκηρύξεις, ἐν καιρῷ τῆς διαβάσεως τῶν συνόρων
αὐτῶν, φέρει καὶ αὐτὴ ἐγκεχαραγμένον τὸ πνεῦμα ἐκείνης τῆς
μετριότητος. Δὲν δίδονται διὰ τῆς προκηρύξεως ἐκείνης
ἐλπίδες ὑπέρμετροι εἰς τοὺς Μολδανοὺς ἢ Βλάχους·
τίποτε ἐν ἐνὶ λόγῳ δὲν λέγεται ἐν αὐτῇ, τὸ ὅποιον νὰ
δύναται ν' ἀποδοκιμάσῃ ἡ Πόρτα.

Τὸ μέγα σκοπούμενον εἶναι νὰ διατηρηθῇ ἡ ἡσυχία
ἐν τῇ Σεβδίᾳ, καὶ νὰ προληφθῇ ἡ κατὰ τῶν Τούρκων
ἐπανάστασις, μ' ὅλα τὰ ἐχθροπρακτικὰ μέτρα, τὰ ὅποια
τὸ πάντοτε ἄφρον καὶ τυφλῶτον διδάνει λαμβάνει κατὰ
τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

Τὸ Ῥωσικὸν Συμβούλιον ἐλπίζει ὅτι ὅλα τὰ μέτρα
τοῦ θέλου ἐν εὐρί τελείαν ἀποδοχὴν παρὰ ταῖς συμ-
μάχοις αὐταῖς.

Ἐκ Λονδίνου, 9 Μαΐου Ν.

Κατὰ συνέπειαν τῆς τελευταίας ἐξετάσεως περὶ τῆς
καταστάσεως τῶν ὑποθέσεων τοῦ μακαρίτου Ὑπουργοῦ
Κάννιγκος, ὡμολογήθη ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προσδράμουν
εὐθὺς εἰς τὴν πώλησιν τῆς βιβλιοθήκης του, τῆς συλλογῆς
τῶν εἰκόνων, καὶ ἄλλων πραγμάτων τῶν καλῶν τεχνῶν, τὰ
ὅποια τὸν ἀνήκον.

[Ἐφημ. τῆς Γαλλίας.]

13. — Ὁ Χρόνος λέγει ὅτι ἔχει ἐξ ἀξιοπίστου μέρους
τὴν εἰδήσιν ὅτι ὅλαι αἱ δυνάμεις, τὰς ὁποίας ἠδυνήθη νὰ
συνάξῃ ὁ Σουλτάνος διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ τὰς ἐν τῇ Εὐ-
ρώπῃ κτήσεις του καὶ τὴν πρωτεύουσάν του, δὲν ὑπερ-
βαίνουν τὰς 50 χιλιάδας τακτικοῦ πεζικοῦ καὶ 30
χιλιάδας ἀτάκτου ἰππικοῦ. Μὲ τοιαύτας δυνάμεις εἰς
ἀντιπαράταξιν κατὰ 300 χιλιάδων στρατιωτῶν ἐμπει-
ροπέλων καὶ συνειθισμένων εἰς τὴν νίκην, μόλις θέλει
ὑπάρχει νὰ ριφκοινδυνεύσῃ μίαν μάχην. Ὁ Σουλτάνος
ἐπροσκάλεσεν ὅλον τὸ ἔθνος εἰς τὰ ὄπλα, ἀλλ' ἔως τώρα
ἔλαος δέικνεται ἀδιάφορος. Πολὺς καιρὸς εἶναι ἤδη,
ἀφ' οὗ οἱ ἐκτεθηλυμένοι Ὀθωμανοὶ δὲν εἶναι πλέον δεκτικοὶ
θηροσκευτικῶν ἐνθουσιασμοῦ. Οἱ δὲ κατοικοῦντες τὰ σύνορα
τῆς Εὐρώπης ἔχασαν τὴν ἐνέργειαν τῶν βαρβάρων, καὶ
ὁ πολιτισμὸς τοὺς ἔκαμε νὰ ἐκτιμῶν τὴν ἀξίαν τῶν
ἐκκτησιῶν.

[Συνταγματικ.]

Ὁ Ἀγγλος Ταχυδρόμος, ἀφ' οὗ ἐδημοσίευσεν τὴν περὶ
τοῦ πολέμου διακήρυξιν τῆς Ῥωσσίας, ἐπιλέγει οὕτω.
«Τοιοῦτον εἶναι κατὰ τὴν οὐσίαν τὸ πολλοῦ λόγου ἄξιον
τοιοῦτο πολιτικὸν γράμμα, καὶ δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ δώ-
σωμεν εἰς αὐτὸ τὴν πλήρη ἀποδοχὴν μας. Ἀν καὶ αἱ

σβαρόμενος τὴν ὑπεροχὴν τῶν δυνάμεών του, ὁ αὐτοκράτωρ
δὲν μεταχειρίζεται εἰς αὐτὸ ὕψος ὑβριστικῆν. Ἡ διακή-
ρυξις του ἔχει τὸ προτέρημα τοῦ νὰ εἶναι σαφὴς καὶ
καταπειστικὴ· ἐνώνει τὴν σταθερότητα μὲ τὴν μετριοφρο-
σύνην, καὶ εἰς τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν σύρεται ἡ σπᾶρξ,
ἀφίνει νὰ διαβλέπεται ὁ τρόπος τοῦ νὰ μεταβληθῇ εἰς
τὴν θῆκην.»

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Κύριε.

Εἰς τὸ 30 φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἀνέγνω
προσκλητήριον ἐπιστολὴν τῶν ἐφόρων τῆς μουσικῆς σχολῆς,
δι' ἧς ἀναγγέλλουν εἰς τὸ κοινὸν ὅτι ὁ μουσικοδιδάσκαλος
κύριος Γεώργιος Λεσβίος, ἀπέπεσεν μέθοδον ἀπλουστάτην
εἰς τὴν γραφὴν τῆς μουσικῆς δεμελιουμένην εἰς ἀσφαλεῖς
καὶ ἀμετατρέπτους κανόνας· ὅς ἀνεκάλυψε πολλοὺς τρόπους
ἀναγκαιοτάτους τῆς μουσικῆς τῶν προγόνων μας Ἑλλήνων,
καὶ γ' ἀποκατέστησε τὴν μουσικὴν τοῦ πλήρη καὶ ἀνεκδέχ
ἁλλοεθνῶν μουσικῆς, καὶ οὕτω προσκαλοῦν τὴν νεολαίαν νὰ
τὴν διδαχθῇ.

Ὅσον μικρὰν γνῶσιν καὶ ἂν ἔχῃ τις μουσικῆς, εἶναι εἰς
κατάστασιν νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ὑπερβολῆς ταύτης, καὶ διὰ
τοῦτο ἠθέλει εἶσθαι περιττὸν νὰ ἀντιλέγῃ τις εἰς τοιαῦτα.
Ἀλλ' ἐπειδὴ εἶναι ἐνδεχόμενον ἀπλοῖ τινές ν' ἀπατηθῶσιν
ἀπὸ τὴν μεγαλορρημοσύνην τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος προσκλη-
τηροῦ, κρίνω ἀναγκαῖον νὰ εἰπῶ ὀλίγα τινα. Ὁμολογῶ
ὅτι ποτὲ δὲν ἠθελα ἀποφασίσαι νὰ ἐπιχειρισθῶ τοιοῦτόν τι,
ἐὰν ἄλλες τις ἐμπειρότερός μου ἠθέλε κωπιάσει νὰ ὁμιλή-
σῃ περὶ τοῦ προκειμένου.

Οἱ κύριοι ἔφοροι τῆς μουσικῆς σχολῆς, ἐξυμνοῦντες τὰς
ἀνακαλύψεις τοῦ Κ. Γ. Λεσβίου, ὁμιλοῦν περὶ τῆς σημε-
ρινῆς μουσικῆς [τὴν ὁποίαν διδάσκουσι καὶ διδάσκονται οἱ
ἡμέτεροι] καὶ περὶ τῆς μουσικῆς τῶν προγόνων μας Ἑλ-
λῶν τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νομίζουν, φαίνεται, ὅτι ἡ ση-
μερινὴ αὕτη μουσικὴ παράγεται καὶ ἔχει τὰς βάσεις της
εἰς τὴν παλαιὰν τῶν προγόνων μας Ἑλλήνων.

Σημειωτέον ὅτι ὁμιλῶν ἐδῶ περὶ μουσικῆς ἐννοῶ μόνον
τὸ γραμματικὸν μέρος τῆς μουσικῆς, διότι καὶ αἱ ἀνακα-
λύψεις τοῦ Κ. Γ. Λεσβίου εἰς αὐτὸ περιορίζονται.

Ἀλλ' ἂς ὑποθέσωμεν μίαν στιγμὴν κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς
προκειμένης προσκλητηρίου, ὅτι ἡ σημερινὴ μουσικὴ [τὴν
ὁποίαν διδάσκουν καὶ διδάσκονται οἱ ἡμέτεροι] παράγεται
καὶ ἔχει τὰς βάσεις της εἰς τὴν ἀρχαίαν τῶν προγόνων μας
Ἑλλήνων, καὶ ἐπομένως ὅτι αὐτῆς ταύτης εἶναι λείψανον
ὑποθέτοντες τοιοῦτόν τι ἂς ἐξετάσωμεν εἰς ποῖον βαθμὸν
τελειότητος ἔφθασεν ἡ μουσικὴ μέθοδος εἰς τὴν Ἑλλάδα,
καὶ ὁποίας προόδους ἔκαμεν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ση-
μερινὴν φωτισμένην Εὐρώπην.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸ τῆς εὐρέσεως τῆς διὰ πασῶν
[ὀγδόης] ἤτο γνωστὴ μόνον ἡ ἀμέθοδος ἀρμονικὴ μουσικὴ
τοῦ Ἀριστοξένου, τῆς ὁποίας τὴν τελειότητα ἔκριναν οἱ
ἄνθρωποι ἀπὸ τῆς προξενουμένης εἰς τὰ ὦτά των ἡδύτης·
ἀφ' οὗ ὅμως ὁ Πυθαγόρας ἐκ περιστάσεώς τινος ἀνεκάλυψε
τὴν διὰ πασῶν καὶ τὴν διὰ τεσσάρων καὶ πέντε, ἤρχισαν
νὰ τὴν κρίνωσιν ἀπὸ τῆς μαθηματικῆς αὐτῆς ἀναλογίας,
καὶ τὴν ὠνόμασαν Κανονικὴν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ὀλυμπιος ὁ μουσικὸς ἀνεκάλυψε τὰ
ἡμίτονα, καὶ οὕτως ἐπρόκυψαν τὰ τρία μέρη τῆς μουσικῆς,

